

Motion

Propositor: Entitats membres del CNJC (decidit el: 23/05/2025)

Títol: PEL DRET A VOT ALS 16 ANYS!

Text

1 El dret de sufragi és un dels pilars fonamentals de tota democràcia. És
2 l'expressió màxima de la sobirania popular i la via per mitjà de la qual la
3 ciutadania pot incidir de manera directa en l'elecció dels seus representants i
4 en les decisions col·lectives que configuren la societat. No obstant això,
5 actualment, aquest dret encara no està garantit per a totes les persones joves
6 ni per a totes les persones residents al nostre país.

7 L'ordenament jurídic reconeix a les persones de 16 i 17 anys una sèrie de drets
8 i responsabilitats que impliquen una capacitat legal i una maduresa social
9 plenament reconegudes: poden treballar, cotitzar, pagar impostos, emancipar-se,
10 casar-se, consentir en tractaments mèdics, tenir responsabilitat penal, i en
11 molts casos, exercir una autonomia vital significativa. Tanmateix, els és vetat
12 un dret bàsic com el sufragi actiu i passiu. Un altre motiu pel qual exigim el
13 dret a vot als 16 anys és perquè l'educació obligatòria finalitza a aquesta
14 edat. Si l'Estat parteix que a aquesta edat ja ha proporcionat tots els
15 coneixements necessaris als seus ciutadans per una vida digna, aquests ciutadans
16 tenen els coneixements per exercir els seus drets polítics.

17 Aquesta situació genera una contradicció profunda entre els deures assumits i
18 els drets reconeguts. Si aquestes persones poden contribuir a l'economia, a la
19 vida social i a l'estructura jurídica del país, també han de poder participar en
20 la definició de les polítiques públiques que les afecten. Negar aquest dret
21 implica una exclusió política injustificada i, en última instància, una forma de
22 discriminació per edat.

23 A més, el reconeixement del dret de vot als 16 anys respon a una lògica de

coherència del sistema democràtic: només amb la inclusió del màxim nombre de persones possibles en el procés de presa de decisions col·lectives es pot garantir una representació justa i equilibrada. En una societat que tendeix cap a l'envelliment, limitar el sufragi a partir dels 18 anys augmenta la distorsió intergeneracional i redueix el pes polític del jovent, contribuint a la seva marginació en les polítiques públiques.

Diferents organismes internacionals, com el Consell d'Europa, a través de la resolució 1826 aprovada l'any 2011, han advocat per la reducció de l'edat de vot als 16 anys, destacant-ne els beneficis en termes de participació i de consolidació dels valors democràtics. Aquest enfocament ja s'ha implementat amb èxit en diversos països europeus com Àustria, Escòcia o Alemanya en alguns estats federats, així com en diversos països llatinoamericans, com el Brasil i l'Argentina.

L'experiència acumulada mostra que l'ampliació del sufragi al jovent no només és viable, sinó també positiva: s'ha constatat una major participació electoral entre els joves quan el primer contacte amb el vot es produeix dins del sistema educatiu i amb un entorn social estructurat. A diferència del mite que apunta a la desconexió política del jovent, els estudis demostren que, amb les condicions adequades, les persones joves poden ser electores informades i responsables.

A nivell català, ja hi ha precedents que avalen la rebaixa de l'edat de vot: la Llei de consultes populars no referendàries reconeix el vot a partir dels 16 anys, i en la consulta del 9N es va permetre votar a joves d'aquesta edat. Aquestes experiències demostren que la rebaixa no només és legalment possible, sinó també operativament efectiva.

Paral·lelament a la qüestió de l'edat, cal abordar també l'exclusió del dret de vot per part d'un altre col·lectiu significatiu: les persones estrangeres residents a Catalunya. Actualment, el dret de sufragi depèn exclusivament de la nacionalitat i dels convenis bilaterals entre estats, la qual cosa genera una desigualtat estructural i arbitrària.

Per exemple, una persona colombiana pot votar en les eleccions municipals per l'existència d'un conveni amb l'Estat espanyol, mentre que una persona cubana o argentina no pot fer-ho tot i tenir la mateixa situació de residència. Aquesta situació és injusta i atempta contra el principi d'igualtat reconegut a l'article 14 de la Constitució espanyola i a la normativa internacional en matèria de drets humans.

A més, moltes persones residents a Catalunya fa anys que viuen, treballen, cotitzen, participen de la vida associativa i paguen impostos, però no poden participar en les eleccions. Aquesta exclusió fa que milers de persones que contribueixen activament a la societat no puguin influir en les decisions polítiques que les afecten directament.

Cal, per tant, reformular el concepte de ciutadania democràtica. El dret de vot ha d'estar vinculat a la residència efectiva, acreditada per l'empadronament, i no a la nacionalitat. Aquesta mesura garantiria una igualtat real en l'exercici dels drets polítics i afavoriria una societat més inclusiva i representativa.

Tant la rebaixa de l'edat de vot com l'ampliació del sufragi a persones residents estrangeres responen a la necessitat de modernitzar i aprofundir en el nostre sistema democràtic. Són mesures que busquen corregir desigualtats, ampliar la base participativa i afavorir una cultura democràtica més arrelada i plural.

La inclusió del jovent i de les persones migrades en el procés electoral permetrà que les polítiques públiques responguin millor a les necessitats i inquietuds d'aquests col·lectius, que fins ara han estat sovint menystinguts o invisibilitzats. També permetrà construir una ciutadania més activa, informada i compromesa amb la vida col·lectiva.

Finalment, aquest debat sobre l'ampliació del dret de sufragi no pot entendre's de manera aïllada, sinó que ha d'inscriure's en el context polític i social actual, marcat pel creixement alarmant de forces d'extrema dreta arreu d'Europa i del món. Aquestes formacions han aconseguit articular discursos polítics excloents i autoritaris que posen en qüestió els valors fonamentals de la democràcia, la igualtat, els drets humans i la diversitat cultural. L'auge de l'extrema dreta no és només un fenomen marginal: s'ha convertit en una amenaça estructural que penetra cada cop més en les institucions, en els mitjans de comunicació i en el debat públic.

Un dels fenòmens que preocupa especialment és la creixent simpatia cap a aquests discursos entre una part del jovent. Diversos estudis recents, com el darrer Informe de Participació i implicació de la joventut catalana, promogut per l'Observatori Català de la Joventut, demostren que la joventut manifesta un augment en l'adhesió a discursos d'odi, masclistes, racistes o antiimmigració, especialment a través de xarxes socials i canals de desinformació. Aquest fenomen sovint s'alimenta del malestar generat per les condicions materials de vida –precarietat laboral, dificultat d'accés a l'habitatge, frustració davant les promeses incomplertes de l'estat del benestar– i per un sentiment d'orfanat institucional que deixa molts joves fora dels espais de decisió política.

En aquest sentit, la rebaixa de l'edat de vot als 16 anys representa una oportunitat per reconnectar institucionalment amb el jovent, però no és en si mateixa una garantia de major qualitat democràtica. De fet, si no va acompanyada de polítiques actives de formació democràtica i de justícia social, podria fins i tot esdevenir un camp de batalla més per a la manipulació política i la radicalització. És per això que la inclusió del jovent en el sufragi ha d'anar acompanyat d'una inversió sostinguda en educació crítica i en accés a drets.

En definitiva, la democratització del sufragi ha d'anar acompanyada d'un projecte de transformació democràtica més ampli, que posi el jovent al centre de les polítiques públiques i el reconegui com a subjecte polític amb veu pròpia, criteri, capacitat crítica i dret a decidir sobre el seu present i el seu futur. Fer-ho no només és una qüestió de justícia generacional, sinó també una aposta estratègica per la defensa de la democràcia en temps d'incertesa.

Per tots aquests motius, el Consell Nacional de la Joventut de Catalunya i les seves entitats membres, acordem:

1. **Instar als partits polítics catalans** que tenen representació al Congrés dels Diputats i al Senat a impulsar una reforma de la Llei Orgànica del Règim Electoral General per tal de rebaixar l'edat mínima per votar als 16 anys en tots els processos electorals.
2. **Instar al Parlament de Catalunya i al Govern de la Generalitat** a traslladar a les institucions espanyoles per tal que impulsin una reforma de la Llei Orgànica del Règim Electoral General per tal de rebaixar l'edat mínima per votar als 16 anys en tots els processos electorals.
3. **Reivindicar el dret de vot actiu i passiu per a totes les persones residents a Catalunya**, amb independència de la seva nacionalitat, vinculant aquest dret a la residència estable acreditada per l'empadronament.
4. Donar suport a campanyes de **sensibilització i educació per a la participació política del jovent**, en col·laboració amb entitats juvenils i de la societat civil, amb l'objectiu de fomentar la implicació democràtica des de les edats més joves.

129 5. **Reconèixer i posar en valor el paper del moviment juvenil organitzat en la**
130 **defensa històrica d'aquests drets i el seu compromís per una democràcia**
131 **més inclusiva i representativa.**

Reason

Resolució presentada per: Secretariat del CNJC, Associació Juvenil Joves Ecosocialistes, Joventut Comunista de Catalunya, Jovent Republicà i La Forja - Jovent Revolucionari.

Motion

Propositor: Àmbit educatives CNJC (decidit el: 23/05/2025)

Títol: **Per un títol de transport pensat per
l'associacionisme educatiu de base voluntària i
comunitària**

Text

1 L'associacionisme educatiu de base voluntària i comunitària, conformat pels
2 agrupaments escoltes i els esplais, és un agent clau en la vida de milers
3 d'infants i joves catalans. Amb una trajectòria històrica consolidada, els
4 esplais i agrupaments escoltes han estat i són espais de socialització, amb
5 valors comunitaris i compromís social. Aquestes entitats, basades en el
6 voluntariat i la participació activa, desenvolupen una tasca educativa que
7 complementa el sistema formal d'educació i fomenta la implicació ciutadana, la
8 responsabilitat col·lectiva i el respecte pel medi ambient, essent escoles de
9 participació i ciutadania.

10 Els esplais i caus utilitzen el transport públic com a mitjà per moure's pel
11 territori i dur a terme la seva activitat, des d'excursions o sortides de cap de
12 setmana fins a campaments, rutes i colònies, entre d'altres. Cal destacar, però,
13 que d'ençà del canvi tarifari del 2020, no hi ha cap títol de transport públic
14 que satisfaci les seves necessitats. Això implica que el cost de viatjar en
15 transport públic sigui molt elevat, dificultant així que l'associacionisme
16 educatiu pugui dur a terme la seva tasca educativa. A més, cal tenir en compte
17 la manca de territorialitat en la xarxa actual de transport públic, que també
18 suposa una gran limitació a l'hora de moure's pel territori i poder accedir a
19 qualsevol localitat. A més, no només es veuen limitades en el moment d'escollir
20 on anar d'excursió, sinó que es veuen obligades a destinar gran part del
21 pressupost econòmic per falta d'un títol adaptat a les seves necessitats.

22 Així doncs, cal remarcar que tot i desenvolupar la tasca educativa de forma

voluntària, no disposem d'un títol propi, a diferència dels centres escolars, que gaudeixen de la T-ESCOLAR, un títol amb un preu bonificat. Davant d'això, a l'associacionisme educatiu i voluntari se'ns ofereixen dues opcions: o bé fer un ús de la T-16 (limitada a una zona només), o bé a fer un ús de la T-Familiar, que inclou només 8 viatges, més car cada viatge que el d'una T-CASUAL, o la T-GRUP, que obliga a comprar 70 viatges al mateix preu cada viatge que el d'una T-CASUAL, independentment del nombre de viatges que es necessitin. D'aquesta manera, patim un increment del cost de l'ús de la xarxa de transport públic, sumat a les deficiències que té de per si.

És per tot això que l'associacionisme educatiu de base voluntària i comunitària necessitem un títol de transport amb les següents característiques:

- **Multizona:** que serveixi per poder-se desplaçar per tot Catalunya.
- **Multipersonal:** una solució pensada per moure's en grup (independentment del nombre de persones del grup).
- **Intermodal:** que inclogui totes les modalitats de transport públic, independentment del seu gestor, facilitant així la possibilitat de realitzar trajectes intermodals.
- **Amb un cost bonificat:** com a política pública de reconeixement de la tasca educativa que realitza l'associacionisme educatiu.

Per tot això, des del Consell Nacional de la Joventut de Catalunya considerem imprescindible continuar treballant conjuntament per garantir la creació d'un títol de transport integrat que doni resposta a les necessitats de l'associacionisme educatiu.

Així mateix, exigim al Govern de la Generalitat de Catalunya, a l'Autoritat del Transport Metropolità de Barcelona (ATM) i a l'Autoritat Territorial de la Mobilitat (ATM) de les àrees de Girona, Lleida i Camp de Tarragona:

- **La creació d'un nou títol de transport adaptat a les necessitats de l'associacionisme educatiu.**

- **La bonificació del cost d'aquest nou títol per a totes les entitats de l'associacionisme educatiu que realitzen l'activitat de forma voluntària.**

Alhora, ens comprometem a:

- **Incidir a les administracions públiques** envers la necessitat de la creació d'aquest nou títol de transport.
- **Socialitzar la demanda a la resta de la població** a través d'una campanya comunicativa.

Reason

Resolució presentada per: Secretariat del CNJC, Acció Escolta de Catalunya, Casals de Joves de Catalunya, Centre Marista d'Escoltes, Escoltes Catalans, Esplais Catalans, Federació Catalana de l'Esplai, Federació de Centres Juvenils Don Bosco, Minyons Escoltes i Guies de Catalunya, i Moviment de Centres d'Esplais Cristians Catalans

Motion

Propositor: Entitats membres del CNJC (decidit el: 23/05/2025)

Títol: **En defensa de l'escola en català i contra la sentència del 25% i els atacs polítics i judicials a la llengua**

Text

La llengua catalana es troba en una situació d'emergència, les dades en corroboren el retrocés del seu ús social de forma alarmant. La darrera Enquesta d'usos lingüístics (2023) apunta que menys d'un terç de la població tenen el català com a llengua habitual. Aquest retrocés s'agreuja especialment entre la població jove: només un 29% de les persones d'entre 15 i 29 anys usen el català de manera habitual. La darrera Enquesta a la Joventut de Catalunya (2022) ja assenyalava que l'ús del català entre les persones de 15 a 34 anys havia caigut en 18 punts, sent la llengua principal de només el 25% de les joves.

Aquestes dades mostren el retrocés que pateix el català en els espais d'oci i socialització, i també entre les persones joves que el tenen com a llengua inicial, un percentatge de la població que també s'ha vist reduït en els darrers anys. L'Enquesta d'usos lingüístics també ho xifra en només el 29% de la població de Catalunya. En aquest context, l'escola és un puntal per garantir el futur de la llengua, sent el primer contacte i l'única garantia d'aprenentatge del català d'una part important de la població.

El model d'immersió lingüística a Catalunya, de fet, neix en un context d'onades migratòries, de l'empenta i lluita de famílies castellanoparlants que havien arribat al país i volien que els seus fills i filles aprenguessin i estudiessin en català. Per tant, el model d'immersió lingüística ha estat i és una eina per evitar la segregació social i lingüística i en conseqüència, un element clau de cohesió social. Un model que neix de la necessitat de garantir que tot l'alumnat tingui un domini complet del català en finalitzar els seus estudis,

contrarestant les diferències entre estudiants en l'accés a l'aprenentatge de la llengua, per tal d'assegurar la igualtat d'oportunitats i el ple desenvolupament personal i laboral. Al contrari del que prediquen els discursos espanyolistes en contra de l'escola catalana, el coneixement del català no dificulta l'aprenentatge d'altres llengües. El plurilingüisme s'ha demostrat beneficiós pel desenvolupament cognitiu i lingüístic dels infants i joves.

Els atacs al model d'immersió lingüística: de la LOMCE a la sentència del 25%

El model d'escola en català ha estat i és un dels grans consensos de país a Catalunya, amb un ampli suport social. Malgrat els mostrats beneficis del model, al llarg dels anys són nombrosos els atacs polítics i judicials que ha patit. Des de la LOMCE, l'any 2013, que pretenia aplicar percentatges i obligar a impartir matèries troncales en castellà, fins a l'actualitat amb la Sentència del 25%.

El desembre de 2020 el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC) dicta la sentència del 25% de castellà al sistema educatiu, una resposta a un recurs presentat el 2015 pel Partit Popular. Un atac directe al model d'immersió lingüística, exigint impartir com a mínim una assignatura troncal més en castellà i negant la vehicularitat del català a l'escola. La Generalitat va presentar un recurs que el novembre de 2021 el Tribunal Suprem va desestimar i que va convertir la sentència en ferma i d'obligat compliment. Per això, el desembre de 2022 el TSJC va establir un termini de dos mesos perquè el Departament d'Educació garantís la seva aplicació.

El govern de la Generalitat, com a resposta, va aprovar el 2022 una proposició de llei per modificar la llei de Política Lingüística i un decret llei per intentar blindar el model d'escola en català i impedir l'aplicació de percentatges. Amb la nova normativa, davant la impossibilitat d'obligar al compliment generalitzat a tots els centres la sentència del 25%, el TSJC va portar la nova normativa al Tribunal Constitucional (TC). La qüestió d'inconstitucionalitat va ser admesa a tràmit i encara es troba pendent de resoldre.

Malgrat que l'aplicació de la sentència del 25% va quedar congelada amb la nova normativa i a l'espera de la resolució del TC, recursos d'entitats contràries al model d'immersió lingüística han fet que alguns centres s'hagin vist obligats a aplicar el percentatge. De fet, el 2024 Plataforma per la Llengua en comptabilitzava com a mínim 24.

El Tribunal Constitucional podria dictar sentència i resoldre aquest mateix any,

obligant la seva execució. A l'espera de resposta, constatem amb preocupació els intents d'instrumentalització de la llengua i la intromissió política i judicial a un model d'escola que s'ha demostrat exitós. L'aplicació de percentatges no respon a cap criteri pedagògic i ha estat qüestionat també per organismes internacionals. De fet, el 2024 el Comitè d'experts de la Carta Europea de Llengües Regionals o Minoritàries del Consell d'Europa va elaborar un informe que qualificava de "molt preocupant" la imposició de percentatges, i alertava a l'Estat Espanyol que incomplia alguns compromisos de la Carta Europea de les Llengües Minoritàries a l'hora de protegir el català.

L'associacionisme i la societat civil de Catalunya també ha mostrat el seu rebuig als atacs a l'escola en català. Plataformes com Som Escola, que aplega més d'una cinquantena d'entitats, o la Plataforma Pública i en Català, s'han organitzat per defensar el model educatiu. L'ampli suport social es va veure clarament reflectit el 2021 amb una gran mobilització que va aplegar milers de persones sota el lema "Ara i sempre, l'escola en català".

Per aquests motius, el Consell Nacional de la Joventut de Catalunya i les seves entitats membres manifestem:

- La importància de la defensa i promoció de la llengua catalana, com a element vertebrador del país i de la seva riquesa cultural.
- El nostre compromís amb la defensa del model d'immersió lingüística i l'escola en català. Un puntal per garantir el futur de la llengua i un model que vetlli per la cohesió social i la garantia d'igualtat d'oportunitats.
- El nostre rebuig a la sentència del 25% de castellà al sistema educatiu. Una imposició que no respon a criteris pedagògics i que representa un intent d'instrumentalització política de l'educació i el català.
- El rebuig a l'aposta del model de dues línies, ja que consolida un model basat en la segregació lingüística que s'ha demostrat ineficaç a l'hora de fer créixer l'ús social de llengües minoritzades com el català.

Davant la possible resposta desfavorable al model d'immersió lingüística del Tribunal Constitucional, el Consell Nacional de la Joventut de Catalunya i les

seves entitats membres:

- Instem al govern de la Generalitat de Catalunya a no acatar la sentència i optar per la insubmissió per defensar el model d'escola en català, així com a treballar acompanyat d'entitats i sindicats de docents i estudiants per explorar tots els mecanismes per blindar el model d'escola en català i protegir els centres educatius.
- Manifestem el nostre compromís de col·laboració amb les possibles respostes que, des de la societat civil organitzada, l'associacionisme juvenil, plataformes en defensa de l'escola en català i sindicats estudiantils i laborals, es duguin a terme amb la voluntat de mostrar rebuig a una sentència contrària al model d'immersió lingüística i per protegir l'escola en català.

Paral·lelament, i davant la situació d'emergència lingüística, el Consell Nacional de la Joventut de Catalunya i les seves entitats membres:

- Demanem al govern de la Generalitat de Catalunya que es comprometi amb la correcta aplicació i desplegament del model d'immersió lingüística, garantint el compliment dels Projectes Lingüístics de Centre.
- Instem al govern de la Generalitat de Catalunya a augmentar i garantir els recursos econòmics necessaris per a reforçar les aules d'acollida lingüística i assegurar així l'aprenentatge del català a l'alumnat de tardana incorporació al sistema educatiu català.
- Ens instem a defensar la llengua, des de l'associacionisme juvenil, amb accions i campanyes que fomentin l'ús de la llengua entre les persones joves en tots els àmbits, especialment en els de socialització.

Reason

Resolució presentada per: Secretariat del CNJC, Associació d'Estudiants Progressistes (AEP), Avalot - joves de la UGT de Catalunya, Joventut Comunista de Catalunya (JCC), ?Joves Ecosocialistes, ?Joventut Nacionalista de Catalunya (JNC) ?Jovent Republicà, L'EINA - Joves de la Intersindical i LA FORJA - Jovent

Revolucionari.

Motion

Propositor: Entitats membres del CNJC (decidit el: 23/05/2025)

Títol: **Posicionament: La resposta de**
l'associacionisme juvenil envers l'extrema dreta

Text

L'extrema dreta ja no és una amenaça latent: és una realitat institucional i estructural arreu del món. A Europa, ha deixat de ser un fenomen marginal per convertir-se en una **força política estructural, amb poder real**, que governa, legisla i condiciona l'agenda política i social.

Entre 2015 i 2025, els partits d'extrema dreta han incrementat significativament el seu suport electoral. Avui dia, els partits d'extrema dreta sumen més de 50 milions de vots als parlaments dels Estats de la **Unió Europea, representant una mitjana del 23,5%** del total de vot en les últimes eleccions legislatives de cada Estat membre. Aquesta xifra suposa un augment de cinc punts percentuals respecte a les eleccions anteriors (18,5%).

Catalunya no quedem al marge d'aquesta dinàmica global i veiem com la irrupció d'Aliança Catalana al Parlament de Catalunya, amb 2 diputats, combinada amb la presència de Vox a la cambra (11 diputats des de 2021), fan que l'extrema dreta tingui una representació important a les institucions catalanes amb 370.245 vots (11,72%) i 13 diputats.

Actualment, l'extrema dreta, tot i revisar la dialèctica, beu d'arrels ideològiques vinculades a moviments obertament identitaris i autoritaris històrics, i representa una amenaça real per a la cohesió social i els drets fonamentals. Aquesta amenaça es fonamenta amb l'ús dels discursos d'odi i d'exclusió, el rebuig a la diversitat i a la pluralitat, els atacs als drets humans i a les llibertats, la deslegitimació de les institucions democràtiques, i, el negacionisme de consensos científics, entre ells, del canvi climàtic.

Per tant, l'estratègia de l'extrema dreta implica **assenyalar col·lectius vulnerabilitzats** –especialment les persones migrades, el col·lectiu LGTBI i les comunitats musulmanes, entre d'altres– i construir una narrativa de xoc civilitzatori. Però no es tracta només de racisme o islamofòbia: és sobretot un discurs classista, que reforça un sistema injust, culpabilitzant els més febles mentre protegeix els privilegis existents.

El full de ruta de l'extrema dreta també es caracteritza per la **clara oposició a implementar mesures efectives contra el canvi climàtic** i, per tant, concebre que la limitació dels combustibles fòssils com una manca de llibertat. En aquest sentit, es mostren contraris a una transició ecosocial que tingui en compte la justícia social i, alhora, fer una gestió democràtica dels recursos naturals.

D'altra banda, l'extrema dreta s'ha fet seu el **marc comunicatiu** que inclou tant les xarxes socials com els mitjans de comunicació tradicionals. A través d'aquests canals, utilitzen figures personalistes i carismàtiques, que es converteixen en líders centrals de la narrativa, i s'adrecen als seus seguidors interpel·lant-los des del vessant emocional. Aquests líders són essencials per augmentar la visibilitat i legitimitat de les seves idees, sovint presentant la violència com una resposta legítima a amenaces construïdes.

Davant la regressió dels drets fonamentals, els moviments socials tenim una tasca essencial en la lluita contra els discursos d'odi i l'extrema dreta. **L'associacionisme juvenil ha estat sempre un pilar fonamental en la defensa d'aquests drets**, amb un ferm compromís antifeixista que remunta als combats contra el franquisme i el feixisme durant la dictadura i la transició. Aquesta lluita va ser la que va inspirar la creació del Consell Nacional de la Joventut de Catalunya (CNJC), que, mantenint viu aquest llegat, ha jugat un paper clau en enfortint l'associacionisme juvenil i la vida comunitària davant els discursos de la por al llarg de cinc dècades.

L'aportació del moviment organitzat juvenil en aquest àmbit és enorme. L'escoltisme, els esplais i l'**associacionisme educatiu** com a garants de l'educació en valors i pels drets humans. Les **entitats socials i culturals juvenils** com a promotores de la cooperació, la justícia global i la diversitat cultural. Els moviments sindicals juvenils, articuladors de la lluita per garantir els drets de la classe treballadora i de les **estudiants**. Les **joventuts polítiques** hereves de la lluita antifranquista i les plataformes d'entitats com els **consells locals**, com a símbol del treball cooperatiu i en xarxa, la corresponsabilitat i el foment de la participació.

I, amb aquesta trajectòria, conscients de la realitat de l'extrema dreta, volem continuar **teixint respostes compartides**, actualitzant el discurs i apostant per

61 construir alternatives des de les comunitats diverses i vives dels nostres
62 barris, pobles i ciutats.

63 Davant de diferents escenaris que impliquen l'extrema dreta, l'Associacionisme
64 juvenil, proposem:

- 65 • En el **context institucional**, en què l'extrema dreta ja forma part de
66 diversos governs municipals i compta amb representació parlamentària, cal
67 continuar demanant la unitat d'acció dels grups polítics democràtics. És
68 fonamental mantenir un cordó sanitari que impedeixi la normalització de
69 discursos d'odi o antidemocràtics a les institucions.
- 70 • Compromís de **no reunir-se**, ni debatre, ni citar a qualsevol mena
71 d'associació relativa o pertanyent a l'extrema dreta. Cal continuar
72 treballant coordinadament amb Unitat Contra el Feixisme i el Racisme,
73 vetllant per mantenir el cordó sanitari en tot moment.
- 74 • Pel que fa a **mobilitzacions civils** de l'extrema dreta, combatre el
75 discurs, mostrar el rebuig i coordinar posicionaments de consens amb els
76 moviments socials. Cal incidir a les institucions perquè bloquegin i no
77 permetin les mobilitzacions de l'extrema dreta, mostrant el rebuig de
78 forma explícita. S'haurà de valorar si es fan contra programacions de les
79 seves mobilitzacions, des de la no-violència, garantint el bon clima i la
80 seguretat veïnal.
- 81 • Davant **d'atacs a entitats o col·lectius**, es coordinarà un posicionament
82 conjunt i es visibilitzarà el col·lectiu afectat, emplaçant les
83 institucions i a la societat civil, a mostrar el seu suport. A més, ens
84 instem a crear respostes organitzades davant d'aquests atacs. Per fer-ho,
85 es crearà una xarxa de suport per organitzar les accions necessàries per
86 contrarestar l'amenaça. En cas que aquesta es consumi, es duran a terme
87 les accions legals corresponents.
- 88 • A les **xarxes socials**, és fonamental defensar els drets humans i garantir
89 que els missatges que promouen els drets humans i la convivència guanyin
90 visibilitat sobre els discursos d'odi i les mentides utilitzades per
91 aquest moviment. Cal desmuntar el seu discurs amb dades i fets, aprofitant
92 les xarxes socials, per generar una resposta contundent i ben fonamentada.

A més, cal tenir una presència forta a les xarxes socials, ja que, de moment, és un espai on el seu discurs està guanyant molt pes.

- Fer incidència als **mitjans de comunicació tradicionals**, perquè no siguin un altaveu de l'extrema dreta i perquè contribueixin a reforçar el relat de defensa dels drets i valors democràtics.
- Cal articular una **resposta organitzada** des del moviment juvenil associatiu que superi l'acció reactiva i contribueixi a establir un discurs hegemònic en defensa dels drets. Aquesta resposta buscarà generar un contra-relat que no faci esment de l'extrema dreta i interpel·lar la societat civil perquè adopti una postura activa i compromesa en la defensa de les llibertats.
- És essencial **enfortir el teixit associatiu als nostres barris i pobles**, promovent espais de trobada que aglutinin diversos sectors socials i polítics. Hem de saber apel·lar al que ja existeix, i aprofitar les eines i recursos amb què comptem actualment per crear una resposta conjunta, organitzada i eficient. Formar part de l'associacionisme és, en si mateix, una manera de combatre l'extrema dreta i d'exercir política que, fent front a les seves amenaces, creant un moviment sòlid i unit en l'àmbit local.
- **Compromís de formació** de les nostres estructures i base social, per adoptar la perspectiva antifeixista i, per tenir eines i valors que fomentin la lluita contra l'extrema dreta i la capacitat de resposta davant dels seus atacs.
- **Compromís de sensibilització i conscienciació** des de l'associacionisme juvenil, duent a terme projectes educatius i de sensibilització a les nostres entitats, basant-los en els drets humans i la justícia global, adoptant la perspectiva antiracista, antifeixista i de gènere de forma transversal.

Volem fer front als discursos d'odi que ja tenim instaurats i, és per això, que des de l'associacionisme juvenil català ens comprometem a **bastir una estratègia**

123 **antifeixista decidida**, amb capacitat de frenar l'expansió dels discursos d'odi i
124 de construir alternatives basades en els principis democràtics.

125 Aquesta estratègia la volem articular mitjançant la **coordinació entre totes les**
126 **entitats juvenils del país**, reafirmant-nos com un agent potent i valuós en la
127 lluita contra l'extrema dreta, capaç de generar consensos amplis que puguin fer
128 de contra pes als discursos de l'odi i de la por.

129 Creiem fermament que la tasca associativa és **l'antídota per plantar cara a**
130 **l'extrema dreta** i no farem ni un pas enrere en la defensa dels drets de les
131 persones joves, ni en la lluita per una societat democràtica, cohesionada i
132 lliure.

133 L'associacionisme juvenil català no només no ignora l'amenaça de l'extrema
134 dreta, sinó que la combat de manera col·lectiva, organitzada i unitària. **Davant**
135 **el seu avenç i la seva presència ja instaurada als nostres barris, xarxes i**
136 **institucions, el moviment juvenil passa a l'acció. Som una força viva i**
137 **compromesa que planta cara a l'extrema dreta.**

Reason

Presenten la resolució: el Secretariat del CNJC, L'Eina - Joves de la Intersindical, Jovent Republicà, La Forja - Jovent Revolucionari, Casals de Joves, Associació Juvenil Joves Ecosocialistes i Acció Jove - joves CCOO de Catalunya.